

blizu pornografije. P. Luis Coloma si je zastavil nalogo, da ovrže to trditev; njegove z najzdravejšimi načeli prepojene povesti, z nravstveno blažilnimi težnjami, morejo tekmovati s spisi najslavnejših mojstrov našega domačega in inozemskega realizma.“

In tako je pisal Rodriguez o Colomu, še preden so zagledale beli dan „Malenkosti“.

Iz navedene ocene razvidimo, kateri šoli prištevajo patra Coloma. Prištevajo, pravim; ker sam je odločno zatrdil, da ni pristaš nobene posebne šole, temuč da piše kakor mu prihaja od znotraj iz duše.

Umevno je, da si je tak mož hitro pridobil veljavo tudi pri drugih narodih, ki ga pridno prevajajo v svoje jezike.

Od njega se morejo mnogo učiti tudi naši pisatelji.

Pater Coloma ima sedaj petdeset let. Upati smemo, da bo obogatil pripovedno slovstvo še z marsikaterim sadom svojega bistrega uma in plemenitega srca.

Tukaj se poslavljam od izrednega moža z iskreno željo, da mu Bog utrdi rahlo zdravje in ga še dolgo ohrani na nenavadnem misijonskem polju. Dà, misijonar je Coloma. Sam pravi: Aunque novelista parezco, soy solo misionero“ (Četudi se zdi, da sem novelist, sem vendar le misijonar) Pisatelj s takimi zmožnostimi in s tako plemenitimi nazori je velik dobrotnik človeštva. Lepa, a dandanes nesrečna Španija se sme pred svetom po pravici ponašati z njim!

Pred poroko.

„Dekle, oj, deklica“ — sladka beseda,
„dekle, oj, deklica“ — torej zares
danes za vselej zakličem ti „z Bogom“ —
kakor veselju mladostnih nebes!

Mamica, kadar na novem bo domu
sapica k meni prišla vasovat;
mislila bodem, da misel je tvoja,
naj bo pozdravljena tritisočkrat.
Če pa bi bila molitev goreča,
naj mi bo zdrava desetisočkrat.

Ali še nosijo moje družice,
kamor se ganejo, radost s seboj...
Ali še pelin na gredi vam rase —
mar ste za doto ga dali z menoj! — — —

Ko pa ti sama pozdravit me prideš:
s tvojim naj moje se sklene srce,
kakor se sklenejo roke pobožne,
kadar zahvalnice v duši kipé...

Pa mi boš morala vse razodeti,
kar na domačih dogaja se tleh:
Ali še očka katerikrat pravi
lepe povesti o bisernih dneh...
Ali še hodi v nedeljskih večerih
tiha ljubezen po mehkih vrteh...

Silvin Sardenko.

Sklep.

Poslej ne bom več stezal rok
za mirom oljikinih vej,
in lovori listov šum
ne bo me motil več poslej.
Po trnjevem robidovju

brez vzdihov hodil bom naprej;
a če bo tekla gorka kri,
nikomur klical: bratec glej!
dokler mladike palmove
ne sprejemem iznad sinjih mej.

Silvin Sardenko.